

Sygn. akt III AUa 1045/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Lena Jachimowska (spr.)
Sędziowie	SSO del. Gabriela Pietrzyk - Cyrbus SSA Antonina Grymel
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014r. w Katowicach

sprawy z odwołania K. K. (K. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek apelacji ubezpieczonego K. K.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach

z dnia 18 lutego 2013r. sygn. akt X U 995/12

oddala apelację.

/-/SSO del.G.Pietrzyk-Cyrbus /-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1045/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 lutego 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., na podstawie art.4 w zw. z art.7 oraz art.49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, odmówił ubezpieczonemu K. K. prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach w hutnictwie, wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do wskazanej ustawy oraz niezdolność ubezpieczonego do pracy nie powstała w czasie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony, domagając się przyznania prawa do emerytury pomostowej, podkreślił, że jego niezdolność do pracy powstała gdy był jeszcze pracownikiem, co wykazuje karta przebiegu zatrudnienia. Ubezpieczony wniósł o odniesienie się do wyroku Sądu Rejonowego Katowice- Zachód w Katowicach z dnia 24 lutego 2009r. oraz stwierdzenia, że prace wymienione w załączniku nr 2 poz.16 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego są wymienione w punkcie 10 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych - a to „prace bezpośrednio przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali żelaznych”, które to czynności wykonywał jako pracownik Huty (...) i później wydzielonej z niej - (...) S., czemu dał wyraz Sąd Rejonowy swym wyrokiem.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosząc o jego oddalenie, argumentował jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż nie zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych, okresów zatrudnienia ubezpieczonego w Hucie (...) S.A. na stanowisku elektromontera i elektromontera dyżurnego od 1 sierpnia 1975r. do 28 października 1976r. oraz od 9 listopada 1978r. do 31 października 1993r., z uwagi na rozbieżność w nazewnictwie stanowisk pracy wykazanych w świadectwie pracy z dnia 30 listopada 2008r., a stanowiskami pracy zawartymi w wykazie B stanowiącym załączniki do Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r.

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2013r., sygn. akt XU 995/12 Sąd Okręgowy - Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił odwołanie.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że urodzony (...) ubezpieczony K. K. w okresie od 1 sierpnia 1975r. do 30 czerwca 2001r. był zatrudniony w Hucie (...) S.A. w K..

Z dniem 1 lipca 2001r. ubezpieczony został przejęty w trybie art. 23¹ k.p. przez Zakład (...) Sp. z o.o. w likwidacji w K. i pracował tamże do 30 listopada 2008r. Stosunek pracy z ubezpieczonym został rozwiązany z przyczyn nie dotyczących pracownika - rozwiązanie spółki i otwarcie jej likwidacji.

Dalej Sąd pierwszej instancji, w oparciu o świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2008r., ustalił, iż ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie:

- od 1 sierpnia 1975r. do 28 października 1976r. i od 9 listopada 1978r. do 31 października 1993r. na stanowisku elektromontera dyżurnego - Dz. U. nr 8 dział IV poz. 2 wykazu B, dział II poz. 16,

- od 1 listopada 1993r. do 30 listopada 2008r. na stanowisku elektromontera - Dz. U. nr 8 dział XIV poz. 25 wykazu A, dział XIV poz. 25 pkt 1.

Z kolei na podstawie akt Sądu Rejonowego Katowice - Zachód w Katowicach, sygn. VIIP 980/08, Sąd ten ustalił, iż prawomocnym wyrokiem z dnia 24 lutego 2009r., sygn. akt VIIP 980/08, Sąd Rejonowy Katowice - Zachód w Katowicach zobowiązał pozwanego Zakład (...) Spółka z o.o. w likwidacji w K. do sprostowania świadectwa pracy powoda K. K. poprzez wpisanie w pkt 4 podpunkt 8, że w okresie od dnia 1 sierpnia 1975r. do dnia 31 października 1993r. powód wykonywał prace na stanowisku wymienionym w załączniku nr 2 poz. 16 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (D. Urz. MHiPM nr 1-3 poz.1 z dnia 9 czerwca 1985r.), a zatem ubezpieczony był pracownikiem stale i bezpośrednio zatrudnionym przy konserwacji i remontach maszyn i urządzeń produkcyjnych w wydziałach będących w ruchu wymienionych w poz. 9-15 zarządzenia.

Nadto Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 31 stycznia 2012r. ubezpieczony przedstawił organowi rentowemu zaświadczenie lekarskie z dnia 19 stycznia 2012r. wskazujące, że jest on niezdolny do podjęcia pracy w szczególnych warunkach, wymienionej w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Okręgowy wskazał, iż rozpoznając wniosek emerytalny organ rentowy uznał, iż ubezpieczony udowodnił 36 lat i 4 miesiące okresów składkowych i nieskładkowych, zaś nie wykazał żadnych okresów pracy, wymienionej w załączniku nr 1 pkt 4-12, nie udokumentował, aby niezdolność do pracy powstała w czasie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wymienionych w załączniku nr 1 pkt 4-12 ustawy o emeryturach pomostowych. W związku z tymi ustaleniami, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 14 lutego 2012r.

Z dalszych ustaleń Sądu pierwszej instancji, dokonanych w oparciu o zeznania świadka A. D. i zeznania ubezpieczonego wynika, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008 roku nie pracował w warunkach szczególnych oraz na dzień 1 stycznia 1999r. nie legitymował się 25-letnim okresem ubezpieczeniowym. Praca ubezpieczonego w Hucie (...) w latach 1975 -1993 jako elektryka na wydziale prażalni polegała na utrzymaniu ruchu. Do jego obowiązków należało usuwanie awarii urządzeń elektrycznych, konserwacja tych urządzeń oraz ich załączanie, dopuszczanie do ruchu, wyłączanie. Wydział Prażalni zajmował się wyprężaniem rudy cynku, na oddziale znajdowały się piece fluidyzacyjne, w których prowadzono wyprężanie.

Sąd Okręgowy stwierdził, iż ubezpieczony nie wykonywał pracy bezpośrednio przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych, wymienionej w załączniku nr 1 pkt 10 ustawy o emeryturach pomostowych.

Nadto, na podstawie opinii biegłej z zakresu medycyny pracy lek. med. B. W., Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy w szczególnych warunkach, wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, przy czym, zdaniem Sądu, nie można jednoznacznie stwierdzić, że zdolność tą utracił z chwilą rozpoczęcia korzystania ze świadczeń chorobowych w 2008 roku.

Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił wniosku organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu BHP na okoliczność charakteru pracy ubezpieczonego w spornym okresie, uznając, że okoliczność ta została już wykazana w toku przeprowadzonego postępowania sądowego zgodnie z twierdzeniami wnioskującej strony.

Dokonując kwalifikacji prawnej ustalonego stanu faktycznego do obowiązujących przepisów prawa, Sąd Okręgowy wskazał warunki wymagane do ustalenia prawa do emerytury pomostowej, określone w art. 4 i 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008r. Nr 237 poz. 1656) i uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie podlega uwzględnieniu.

W odpowiedzi na zarzuty organu rentowego dotyczące zaświadczenia lekarskiego z dnia 19 stycznia 2012r. Sąd pierwszej instancji wskazał, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 maja 2012r. (sygn. akt I UK 375/11, LEX nr 1171288) stwierdził, że pracownik, który po wejściu w życie ustawy z 2008 roku o emeryturach pomostowych podjął i wykonywał zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnym charakterze nabywa prawo do emerytury pomostowej bez względu na datę wydania przez lekarza medycyny pracy orzeczenia o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do wskazanej ustawy, które nie musi poprzedzać rozwiązania „ostatniego” stosunku pracy, byleby potwierdzało orzeczoną niezdolność do wykonywania takiego zatrudnienia.

Sąd Okręgowy stwierdził, że niespornym jest, iż ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach

w rozumieniu art.3 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych. Wskazując na regulację art.49 ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd Okręgowy podkreślił, iż do nabycia przez wnioskodawcę uprawnień do świadczenia określonego przepisami ustawy o emeryturach pomostowych koniecznym jest wykazanie, że przed tą datą pracował w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Odnosząc się do istoty sporu w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy wskazał, że z ustaleń wynika, iż praca wykonywana przez ubezpieczonego przed dniem 31 grudnia 2008r. nie stanowi prac w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy. Sąd pierwszej instancji nadmienił, że skoro ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie legitymował się 25-letnim okresem ubezpieczeniowym, to brak jest możliwości ustalania uprawnień emerytalnych w oparciu o art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

Uwzględniając powyższe, Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Wyrok w całości apelacją zaskarżył ubezpieczony, wnosząc o jego „uchylenie”, domagał się przyznania prawa do emerytury pomostowej. Apelujący zarzucił (błędne) rozumienie przepisów prawa materialnego, dotyczących interpretacji pkt 10 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Uzasadniając środek odwoławczy ubezpieczony argumentował, że piece prądalnicze (fluidyzacyjne) znajdowały się na wydziale cynku i były integralną częścią w produkcji tego metalu. Praca skarżącego polegała na utrzymaniu ciągu produkcyjnego, załączaniu, wyłączaniu, dopuszczeniu do ruchu agregatów i urządzeń do produkcji cynku. Ubezpieczony podniósł, iż zajmował się również naprawą, konserwacją i remontem wspomnianych urządzeń, co wskazuje, że wykonywał prace bezpośrednio przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych, wymienione w załączniku nr 1 pkt 10 ustawy o emeryturach pomostowych, pracując w pralni na wydziale cynku. Skarżący powołał się także na ustalenia prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Katowice - Zachód w Katowicach Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 lutego 2009r., sygn. akt VIIP980/08 oraz regulację art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego nie znajduje usprawiedliwionych podstaw i podlega oddaleniu.

Przed przystąpieniem do analizy prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia wypada zwrócić uwagę na regulacje zawarte w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008r. Nr 237 poz. 1656). Uchwalenie tego aktu prawnego stanowi bowiem jeden z elementów reformy systemu emerytalnego, którego podstawowym celem jest stopniowa likwidacja odrębności zasad przechodzenia na emeryturę różnych grup zawodowych oraz ujednoczenie wieku emerytalnego wszystkich ubezpieczonych. Zaznaczyć należy, że emerytury pomostowe zastąpiły emerytury przysługujące w obniżonym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze, przyznawane na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Co do zasady prawo do tego ostatniego świadczenia ubezpieczony nabywał z reguły w niższym wieku, niż powszechny wiek emerytalny (wynoszący wówczas 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn) pod warunkiem wykazania 15-letniego okresu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Cechą charakterystyczną emerytur pomostowych jest ich przejściowy charakter. Stanowią pomost pomiędzy świadczeniami

nabytymi przed osiągnięciem wieku emerytalnego a prawem do emerytury przyznawanej na ogólnych zasadach systemu powszechnego.

Odnosząc wskazane wyżej uwagi do okoliczności rozpoznawanej sprawy, należy wskazać, że liczący 55 lat ubezpieczony, wykonujący pracę w hutnictwie, ubiega się o ustalenie prawa do emerytury pomostowej na podstawie art.7 w zw. z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z art. 7 powołanej ustawy pracownik wykonujący w hutnictwie prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli: osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat (punkt 1); ma okres pracy w szczególnych warunkach w hutnictwie wymienionej w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 15 lat (punkt 2) oraz lekarz medycyny pracy wydał orzeczenie o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy (punkt 3). Z kolei wedle art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do świadczenia uzależnione jest od łącznego spełnienia przez tego pracownika następujących warunków: urodzony po dniu 31.12.1948r. (punkt 1), legitymujący się okresem składkowym i nieskładkowym, wynoszącym co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn (punkt 4), przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonujący pracę w szczególnych warunkach lub pracę w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (punkt 5), po dniu 31 grudnia 2008r. wykonujący pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (punkt 6) oraz nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy (punkt 7).

W praktyce orzeczniczej występowały wątpliwości interpretacyjne na tle redakcji art.7 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych w kwestii daty, w jakiej winno być wydane orzeczenie stwierdzające niezdolność do wykonywania prac w hutnictwie. Kwestię tę wyjaśnił Sąd Najwyższy w motywach wyroku z dnia 17 maja 2012r. (sygn. akt I UK 375/11), powołanym przez Sąd Okręgowy. Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że pracownik, który po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych podjął i wykonywał zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach nabywa prawo do emerytury pomostowej bez względu na datę wydania przez lekarza medycyny pracy orzeczenia o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do emerytury pomostowej, które nie musi poprzedzać rozwiązania „ostatniego” zatrudnienia, byleby potwierdzało niezdolność do wykonywania takiego zatrudnienia. Wskazaną wykładnię tej normy w pełni podziela Sąd drugiej instancji.

Niezasadność zarzutu organu rentowego braku wykazania przez skarżącego istnienia jego niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wskazanych w punktach 4-12 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, stwierdzonych orzeczeniem lekarza medycyny pracy została zweryfikowana w postępowaniu dowodowym. Biegła z zakresu medycyny pracy w opinii z dnia 26.09.2012r., stwierdziła, iż z powodu stanu układu ruchu oraz narządu słuchu ubezpieczony jest niezdolny do pracy w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, tym samym potwierdziła, iż kwestionowane przez organ rentowy zaświadczenie lekarskie z dnia 19 stycznia 2012r. rzetelnie poświadczало niezdolność skarżącego do wykonywania w hutnictwie prac w szczególnych warunkach, wskazanych w punktach 4-12 wspomnianego załącznika nr 1. Pozbawione prawnego znaczenia są pozostałe zastrzeżenia organu rentowego, skierowane do zaświadczenia lekarskiego z dnia 26.09.2012r.; nie zostało wydane na podstawie skierowania pracownika (jeszcze w okresie kontynuowania zatrudnienia) na badania kontrolne, nie zostało wydane w okresie, kiedy stwierdzono niezdolność do pracy, jak też czy brak koniecznego związku przyczynowego pomiędzy orzeczeniem lekarskim a rozwiązaniem stosunku pracy (nietrafności ostatniego z zarzutów dotyczył wskazany wyżej pogląd Sądu Najwyższego w sprawie sygn. I UK 375/11).

Natomiast nie sposób odmówić racji organowi rentowemu, iż nie został wykazany warunek legitymowania się przez ubezpieczonego co najmniej 15-letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach określonych w punktach 4-12 wykazu prac w szczególnych warunkach - załącznika nr 1 do powołanej ustawy.

Niespornym jest, że ubezpieczony po dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych nie wykonywał prac w szczególnych warunkach w rozumieniu art.3 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych. Zatem nie spełniając warunku z punktu 6 art.4 ustawy, wnioskodawca nie może skutecznie nabyć prawa do żądanego świadczenia na podstawie art.7 w zw. z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych.

Jednakże takiego wymogu nie stawia mniej rygorystyczny przepis art.49 omawianej ustawy, skierowany do tych osób - które czyniąc starania

o przyznanie prawa do emerytury pomostowej - po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywały pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3, ale spełniają warunki określone w art.4 pkt 1-5 i 7

i art. 5-12, jak też wykażą, że w dniu 1.01.2009r. (tj. w dniu wejścia w życie ustawy) posiadany okres pracy w szczególnych warunkach, wymagany według poprzednio obowiązujących przepisów jest okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3.

W tym miejscu wypada wskazać, iż interpretację normy art.49 ustawy

o emeryturach pomostowych przeprowadził Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt II UK 164/11, rozstrzygniętej wyrokiem z dnia 13 marca 2012r., w której stwierdził, że „warunkiem skutecznego nabycia emerytury pomostowej w świetle wykładni językowej art.4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych jest legitymowanie się określonym stażem w warunkach szczególnych lub

w szczególnym charakterze (w rozumieniu tej ustawy lub przepisów dotychczasowych) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu

w życie ustawy o emeryturach pomostowych, tj. po dniu 1 stycznia 2009r. Jeżeli osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i z tego względu posiada jedynie staż pracy w warunkach szczególnych według poprzednio obowiązujących przepisów, to może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace

w warunkach szczególnych w rozumieniu obecnie obowiązujących przepisów (art. 3 ust 1 ustawy o emeryturach pomostowych) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust 3 tej ustawy). Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej takiemu ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie może być traktowany w ten sposób”.

Poza sporem pozostaje, że apelujący urodzony po dniu 31 grudnia 1948 roku, ze względu na zatrudnienie w hutnictwie wiek pomostowy - 55 lat osiągnął w dniu (...), legitymuje się okresem składkowym

i nieskładkowym wynoszącym 36 lat i 4 miesiące, przedstawił orzeczenie lekarza medycyny pracy z dnia 19.01.2012r. o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy oraz z dniem 31.01.2012r. rozwiązał stosunek pracy.

A zatem - wobec niekwestionowanego ustalenia, że ubezpieczony po ustaniu w dniu 30 listopada 2008r. zatrudnienia, trwającego od dnia 1 sierpnia 1975r., w Hucie (...) S.A. i kontynuowanego,

po przejęciu w trybie art. 23¹ k.p.c., w Zakładzie (...) Spółka z o.o. w likwidacji w K. nie kontynuował pracy w szczególnych warunkach - skarżący dla skutecznego nabycia prawa do tej emerytury winien jest wykazać, iż jego praca na stanowisku elektromontera dyżurnego w okresie od 1 sierpnia 1975r. do 28 października 1976r. i od 9 listopada 1978r. do dnia 31 października 1993r. oraz na stanowisku elektromontera od 1 listopada 1993r. do 30 listopada 2008r. w szczególnych warunkach, wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń produkcyjnych na oddziałach będących

w ruchu podlega zakwalifikowaniu jako praca w szczególnych warunkach, o jakiej mowa w punkcie 10 załącznika nr 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

W postępowaniu przed Sądem Okręgowym zostało udowodnione wykonywanie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez ubezpieczonego w spornych okresach, pracy w szczególnych warunkach przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń produkcyjnych, na oddziałach będących w ruchu, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, o jakiej mowa w poz.25 działu XIV wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.). Walar pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w szczególnych warunkach w okresie od 1 sierpnia 1975r. do 31 października 1993r. przy konserwacji i remontach maszyn i urządzeń produkcyjnych na wydziale prażalni, ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice - Zachód w K. Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 lutego 2009r., sygn. VII P 980/08 został pozytywnie zweryfikowany w niniejszym postępowaniu.

Z niebudzących wątpliwości zeznań świadka A. D., elektromontera dyżurnego, korespondujących z zeznaniami ubezpieczonego wynika, iż ubezpieczony w okresie pracy w Hucie (...) od 1.08.1975r. do 31.10.1993r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na wydziałach prażalni cynku, produkcji kwasu siarkowego oraz innych związanych z produkcją tego kwasu, przy bieżącej konserwacji urządzeń elektrycznych, ich naprawie oraz przy usuwaniu awarii tych urządzeń. Skarżący uściślając zakres wykonywanych obowiązków i zeznając, iż zajmował się także obsługą urządzeń elektrycznych, załączając, dopuszczając je do ruchu oraz wyłączając (vide: zeznania - k.28 i k.10 a.s.), zmierzał do wykazania, iż charakter wykonywanej w spornym okresie pracy był jednocześnie okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art.3 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych, a to określonej w punkcie 10 załącznika nr 1 do tego aktu prawnego - „prace bezpośrednio przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych”.

Sąd Okręgowy uznał, iż charakter świadczonej pracy w okresie przed dniem 31 grudnia 2008r. nie stanowi prac w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, wymienionych w załączniku nr 1 do tej ustawy. Sąd Apelacyjny podziela ocenę Sądu pierwszej instancji.

W opozycji do twierdzeń skarżącego, analiza zgromadzonego materiału dowodowego w pełni uprawnia tę konstatację. Bowiem także wyniki postępowania przeprowadzonego w sprawie sygn. VII P 980/09 o sprostowanie świadectwa pracy, stanowiącej dowód w niniejszym sporze, jednoznacznie wskazują, że obowiązki pracownicze ubezpieczonego na stanowisku elektryka polegały na utrzymaniu ruchu wydziału prażalni poprzez naprawę i konserwację urządzeń elektrycznych, biorących udział w procesie produkcji (zeznania ubezpieczonego - k.161 akt VII P 980/09). Tożsamy charakter pracy ubezpieczonego potwierdzili słuchani w sprawie pracowniczej świadkowie J. S., elektryk (naprawa awarii urządzeń na produkcji, naprawa taśm, światła, silników - k.100-101 akt VII P 980/08), E. Ż., od połowy lat 70-tych do 1994r. brygadzysta utrzymania ruchu wydziału elektrycznego, obsługującego prażalnię (usuwanie awarii na całym oddziale - k.101 akt pracowniczych), J. K., elektromonter dyżurny w wydziale utrzymania ruchu (naprawa urządzeń, taśmociągów, silników - k. 102 akt pracowniczych). Jedynie zeznający również tamże świadek A. D. zeznał, iż do obowiązków elektromontera należała obsługa urządzeń na prażalni celem utrzymania linii produkcyjnej (k.101 akt pracowniczych).

Także zdaniem ubezpieczonego, charakter czynności wykonywanych w Hucie (...) na stanowisku elektromontera i elektromontera dyżurnego mieści się w zakresie pojęcia „prac przy bezpośredniej obsłudze agregatów i urządzeń (...)”, „gdyż załączanie i wyłączanie agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych oraz konserwacja i remonty tych urządzeń to jest ich obsługa” (vide: E - protokół - k.82 a.s.). Na rozprawie apelacyjnej ubezpieczony indagowany o obsługiwane agregaty i urządzenia do produkcji metali nieżelaznych, wskazał, iż na wydziale prażalni „pompy i dmuchawy włączali właśnie elektrycy, piecowy obserwował

prace całego pieca, suwnicowy pracował na suwnicach, suwnice ładowały rudę cynku i tam obsługiwał suwnicowy, pomagaliśmy mu w tym, a nasza praca polegała na tym żeby przeglądać, naprawiać, (...) przenośniki kubełkowe transportowały cynk,

a myśmy to załączali. Przy elementach wielkiego pieca to byli elektrycy, ślusarze, do suwnicy to byli suwnicowi. Ja pracowałem jako elektryk. Dmuchawa pracowała przy wielkim piecu. Wielki piec obsługiwał piecowy. Dmuchawy odciągowe - konserwowaliśmy, naprawialiśmy” (vide: E- protokół - k.82 a.s.).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, zeznania świadków oraz ubezpieczonego nie mogą stanowić podstawy do wywiedzenia konkluzji zgodniej

z twierdzeniem skarżącego. Bowiem jednoznacznie wskazują, iż będące udziałem ubezpieczonego prace związane z utrzymaniem ruchu agregatów

i urządzeń wydziału prażalni cynku polegały na ich bieżącej konserwacji

i remontach. Jakkolwiek charakter tych robót, wymagający włączenia

i wyłączenia tych agregatów i urządzeń celem weryfikacji skuteczności przeprowadzonych procesów konserwacyjnych czy naprawczych, związany jest z podtrzymywaniem lub przywracaniem tym urządzeniom ich zdolności użytkowej w czasie, co stanowi obsługę w potocznym rozumieniu tego słowa,

to jednak dokonywane włączanie i wyłączanie agregatów i urządzeń na oddziale prażalni przez ubezpieczonego nie mieści się w pojęciu prac przy bezpośredniej obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych w rozumieniu punktu 10 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Takie **bezpośrednie** prace przy obsłudze agregatów i urządzeń na wydziale prażalni wykonywali wskazywani przez skarżącego piecowy, suwnicowy, którzy obsługiwali agregaty i urządzenia uczestniczące w procesie produkcyjnym, zaś praca ubezpieczonego mająca na celu zapewnienie bezkolizyjnego przebiegu cyklu produkcyjnego nie miała bezpośredniego, a **pośredni charakter** związany z obsługą agregatów i urządzeń.

Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych podlegają ścisłej wykładni, a ta nie pozwala na zakwalifikowanie pracy ubezpieczonego wykonywanej przed dniem 31 grudnia 2008r. jako okresu pracy w hutnictwie w szczególnych warunkach w rozumieniu art.3 ust.1 w zw. z art.49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Charakter wykonywanych przez ubezpieczonego obowiązków pracowniczych nie uprawnia ustalenia, iż świadczył prace bezpośrednio przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych, o jakich mowa w punkcie 10 załącznika nr 1 powołanej ustawy, a w konsekwencji - prawa do emerytury pomostowej.

Kierując się powyższymi motywami, Sąd Apelacyjny po myśli art.385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/SSO del.G.Pietrzyk-Cyrbus /-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM